

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **R. R.**, bývajúcí v B., zastúpený JUDr. D. Š., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanému : **S., P.**, zastúpený Mgr. M. V., advokátom so sídlom v B., za účasti vedľajšieho účastníka **Z., R.**, **o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11 Ct 20/2003, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. novembra 2007 sp. zn. 9 Co 109/2006

t a k t o :

O d m i e t a dovolanie žalovaného.

Žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 11. novembra 2005 č.k. 11 Ct 20/2003-104, ktorým súd prvého stupňa určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru z 13.8.2003 je neplatné a pracovný pomer žalobcu u žalovaného naďalej trvá, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom náhrady mzdy sumu 402 914,70 Sk a náhradu trov konania v sume 62 888,- Sk k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému uložil i povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I súdny poplatok k sume 20 145,- Sk a vo zvyšku žalobu zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaná podala proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a dôvodnosť podľa § 241 ods. 2

písm. a/ a písm. c/ O.s.p. s odôvodnením, že odvolací súd ani súd prvého stupňa nerozhodol o návrhu žalovaného, aby súd náhradu mzdy žalobcovi nepriznal, alebo ak súd náhradu mzdy prizná, aby ju žalobcovi krátil, ktorý návrh bol podaný v súlade s ustanovením § 79 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov. Vtedajší právny zástupca žalovaného JUDr. M. G. predniesol návrh na nepriznanie, resp. na zníženie náhrady mzdy na pojednávaní 31.5.2005, o čom svedčí aj zápisnica z pojednávania z 31.5.2005, kde je predmetný návrh zaprotokolovaný na strane 7 v poslednom odseku pred vyhlásením uznesenia. Navrhla preto dovolaním napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a zrušiť aj rozsudok Okresného súdu Bratislava I v časti, v ktorej súd prvého stupňa rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 402 914,70 Sk a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie v tejto časti.

Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovaného navrhol dovolaniu žalovaného nevyhovieť a zaviazať ho k náhrade trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatne rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil jediný rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na

skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p. ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalovanou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľky, že v prejednávanej veci jej postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Žalovaná v podanom dovolaní v skutočnosti však nenamietala relevantné procesné vady tzv. „zmätočnosti“ v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Jej námietky, že odvolací súd ani súd prvého stupňa nerozhodli o návrhu žalovaného, aby súd náhradu mzdy žalobcovi nepriznal alebo ak súd náhradu mzdy prizná, aby ju žalobcovi krátil, možno považovať len za tzv. inú vadu konania v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. ku ktorej však dovolací súd môže prihliadnuť len za podmienky prípustnosti dovolania; nejde ale o postup ktorým by bola žalovanej odňatá možnosť konať pred súdom.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. ani z § 237 O.s.p. odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie v súlade

s ustanovením § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou odvolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti a námietok dovolateľky.

V dovolacom konaní nebola žalovaná úspešná a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Dovolací súd nepriznal žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: